

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΑΓΑΘΗΝ

Ποιηθεὶς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθῶνος

* 1992 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ
ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΓΑΘΗΝ

* * *

Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος
καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τὴν ἀγαθόνυμον πλουτήσασα κλῆσιν, τοῦ νοητοῦ Νυμφίου
γένονας νύμφη, Ἀγάθη καλλιπάρθενε καὶ μάρτυς θαυμαστή, πᾶσαν
παραβλέψασα, ἡδονὴν τῶν παρόντων, ὡς ἀμνάς ἀμώμητος,
ἠκολούθησας Τούτῳ, διὸ καὶ νῦν ἐστῶσα σὺν Αὐτῷ, τοὺς σὲ
τιμῶντας, μνημόνευε πάνσεμνε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε.

Ὁ Ν', μεθ' ὃν ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

“Ἀγάθη, σὲ ἔχοιμι ἀγαθὴν πρέσβιν ἐν βίῳ. Ἀ(θανάσιος)”.

Ἦχος α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀγαθὸν Κύριε ἀγαθέ, πρεσβείαις Ἀγάθης, καλλιμάρτυρος
ἀγαθῆς, καὶ κλῖνον εὐήκοον τὸ οὖς σου, τοῖς πρέσβιν ταύτην
προβάλλουσι δούλοις σου.

Γυνὴ μὲν τῇ φύσει καὶ ἀσθενῆς, ἀνδρεία ἐδείχθης, προαιρέσει
σου ἀγαθῆ, διὸ με ἐνίσχυσον Ἀγάθη, τοῦ ἀγαπᾶν ἐκ ψυχῆς μου τὸν
Κύριον.

Ἀδάμας καθάπερ ταῖς προσβολαῖς, ἐχθροῦ τοῦ πανώλους,
ἀνεδείχθης Μάρτυς σεμνή, ὃν πάντοτε δίδου μοι εὐχαῖς σου,
κατανικᾶν ὡς στρουθίον ἀνίσχυρον.

Θεοτοκίον

Θεὸς ἐσαρκώθη ἐκ σοῦ Ἀγνή, Ὅν πόθῳ χορεῖαι, αἱ φιλόαγνοι ψαλμικῶς, ἐδίψησαν ὥσπερ καὶ Ἀγάθη, καὶ ἡ ψυχὴ μου διψεῖ ὡς γῆ ἄνυδρος.

Ὡιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ ψυχὴ μου παρθένε, ἐπιζητεῖ πρόσωπον, τοῦ ἠγαπημένου Κυρίου, Ὅν σὺ τεθέασαι, διὸ ἀξίωσον, κἀμὲ ἰδεῖν τοῦτο Κόρη, θεία ἀγαθώνυμε, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Σταυρωθεῖσα τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς τερπνοῖς ἅπασιν, ἔχεις νῦν τὰ πάντερπνα κάλλη, καὶ ἐπουράνια, παρθένων καύχημα, καὶ ὠραιότης Μαρτύρων· δυσωπῶ παράλαβε, κἀμὲ συμμύστην σου.

Ἐλευθέρωσον πάσης, δαιμονικῆς πλάνης με, καὶ φωτὶ Κυρίου ὀδεύειν, Ἀγάθη ποίησον, ὅπως τὸ Ὄνομα, τὸ ποθητὸν ἀγιάσω, Ὅπερ ἅπας σώζεται, ἐπικαλούμενος.

Θεοτοκίον

Ἐδοξάσθης Παρθένε, τὸν Ἰησοῦν τέξασα, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν ἀνθρώπων, καὶ ἀσωμάτων τε, τῇ ταπεινώσει σου, ἧς μιμητὰς δεῖξον Μῆτερ, πάντας τοὺς αἰτοῦντάς σου, πρεσβείαν ἄμαχον.

Διάσωσον, ὦ Χριστομάρτυς Ἀγάθη, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθροῦ, καὶ φύλαττε ἀβλαβεῖς, τοὺς τιμῶντας ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Ἀγάθη σεμνή, τὸ αἷμά σου πρὸς Κύριον, δεικνῦσα αἰεὶ, ἰσχύεις ταῖς πρεσβείαις σου, ὑπὲρ ὅσοι πίστει προσφεύγουσι, καὶ κλησίν σου τὴν ἀγαθὴν, ἐκ πόθου μάρτυς ὀνομάζουσι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Χορηγείης μοι δέομαι, πλοῦτον χαρισμάτων τοῦ θείου Πνεύματος, ὡς τὸν πλοῦτον διεσκόρπισας, τοῖς πτωχοῖς πατρός σου Μάρτυς ἔνδοξε.

Οὐδαμῶς σοι ἐγένετο, κάλλος τὸ τοῦ σώματος τεῖχος πάντιμε, τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, ἐμποδίζον ᾧ με Κόρη σύναψον.

Ἱερεῖον προσήνεγκας, ὡς θεοαγάπητον παρθενίαν σου, ᾧ παρθένων ἐγκαλλώπισμα, τήρει με ἀγνὸν ψυχῇ καὶ σώματι.

Θεοτοκίον

Μητρικά σου ὑπάνοιξον, σπλάγχνα Θεομητορ τοῖς πλήθος πταίουςι, καθ' ἑκάστην καὶ προστρέχουσιν, ὡς καταφυγῇ ἀμαρτανόντων σοι.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰδε τοῦ νοός, τὴν ἀστάθειαν καὶ ζάλην μου, ᾧ Ἀγάθη καὶ στερέωσον, τοὺς λογισμούς μου, εἰς ἀγάπησιν τοῦ Πλάστου μου.

Ἄνεσίν μοι δός, ἐκ δαιμόνων ἐπιθέσεων, ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν, ὡς μαρτυρίου, τὰς βασάνους ὑπομείνασα.

Γάλα θαυμαστῶς, Μάρτυς ἔνδοξε ἀνέβλυσεν, ἀνασπωμένων τῶν πανάγνων σου σαρκῶν, δι' οὗ εὐφραίνεις, τὰς ψυχὰς τῶν θαυμαζόντων σε.

Θεοτοκίον

Ἄπας μου Ἀγνή, βίος πέλει ἐπιλήψιμος, ὅτι ἀντίκειται ἡ πρᾶξις τῶ νοῖ, διὸ βοῶ σοι, στήριζόν με ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἰδιή στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τραύματα, ὡς ὁ Πέτρος σε παμφώτως Ἀγάθη, ἐμφανισθεῖς, ἐν δεσμοῖς τὰς πληγὰς σου, ἀπεθεράπευσεν ἐνδυναμώσας σε, τῇ χάριτι τοῦ Ἰησοῦ, ἰωμένου ψυχὰς τε καὶ σώματα.

Ἐφάνισεν, ὁ Χριστὸς τοὺς πόνους σου, τῇ ἐκχύσει τοῦ φωτὸς τοῦ ἀκτίστου, καὶ φυλακῆ, οὐρανὸς ἐγεγόνει, τῇ παρουσίᾳ Ἀγάθη Νυμφίου σου, Ὅν αἴτησαι φῶς τὸ Αὐτοῦ, χορηγεῖν ἡμῖν σκότει καθεύδουσι.

Νεάζουσα, ὑπεισηλθες δεύτερον, μαρτυρίου σου τὸ στάδιον Μάρτυς, καὶ θαυμαστῶς, ἀπεστόμωσας πάντα, τοὺς συνηγόρους τῆς πλάνης τοῖς λόγοις σου, διὸ καμὲ νικᾶν αἰεὶ, λογισμοὺς ἀντιθέους ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Παράκλησις, φιλοχρίστοις πέφυκας, καὶ τῶν πόνων γλυκασμὸς Θεομητορ, ὅθεν κάμοί, ὡς Ἀγάθην σὴν δούλην, καὶ τῶν Μαρτύρων χορείας ἐγλύκανας, χορήγησον τὸν γλυκασμόν, ἡδυτάτης σου κλήσεως Δέσποινα.

Διάσωσον, ᾧ Χριστομάρτυς Ἀγάθη, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθροῦ, καὶ φύλαττε ἀβλαβεῖς, τοὺς τιμῶντας ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρόρησιαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασία οὐ μόνον σῆς πόλεως, ἀλλὰ πάντων Ἀγάθη χριστώνυμε, παρὰ Θεοῦ ἐδόθης ἐν θλίψεσι, διὸ βοῶμεν ἐκτενῶς, οἱ τὴν σὴν μνήμην ἐκ ψυχῆς, ἐκτελοῦντες καὶ λέγομεν· φάνηθι ἐν

κινδύνους, πρέσβις ἡμῶν καὶ χάριν, ἀπαλλαγῆς τῶν δυσμενῶν, ἱκεσίαις σου παρέχουσα.

Προκείμενον· Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις οὐτοῦ.

Στίχος· Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(κεφ. κε' 1 - 13)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ· αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον, αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα. Ταῖς τῆς ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Προσόμοιον· Ἦχος πλ.β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Νύμφη παναμώμητε, τοῦ γλυκυτάτου Νυμφίου, καὶ μαρτύρων ἡδυσμα, νοῦν ἔχουσα ὅσιον καὶ προαίρεσιν, ὅλην αὐτοθέλητον, σεαυτὴν προθύμως, τοῖς δημίσις παραδέδωκας, θῦμα θεόδεκτον, ὅπως εὐρης στέφος τὸ ἄφθαρτον· Ἀγάθη καλλιπάρθενε, πρέσβευε δεόμεθα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, σὴν μνήμην καὶ ἰκέτιδι φωνῇ, προσερχομένων ἐκάστοτε, ἵνα σε γεραίρωμεν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥῦε Μάρτυς φλογός με, τῶν παθῶν ὡς Χριστὸς σε πυρὸς ἐρρύσατο, καὶ δρόσον χάριτός μοι, κατάπεμψον εὐχαῖς σου, ὅπως μέλπω λυτρούμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὸν Χριστὸν παροργίζω ταῖς φαύλαις πράξεσι, διό σε ἰκετεύω, Ἀγάθη σεμνοτάτη, ἐξιλέου τὸν Κύριον, καὶ τῶν Αὐτοῦ ἐντολῶν, πιστὸν ἐργάτην δεῖξον.

Σεῖσον ῥάθυμον νοῦν μου, ὡς σὴν πόλιν Δεσπότης Χριστὸς κατέσεισε, καὶ δὸς αὐτῷ τὴν νῆψιν, καλλίνικε Παρθένε, καὶ εὐχὴν ἀδιάλειπτον, ὅπως Θεῷ ἐνωθῇ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Βρῶμα κεῖμαι ὀρνέων, ψυχοφθόρων Παρθένε ὁ τάλας δοῦλός σου, διὸ ἐν τάχει ρῦσαι, καὶ ζώωσον εὐχαῖς σου, σὺν Ἀγάθῃ τῇ μάρτυρι, ὅπως μετάσχω καὶ γώ, μερίδος σωζομένων.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἰλάσθητί μοι, ὁ Θεὸς ἐκβοῶ σοι, ταῖς πρεσβείαις μάρτυρος Ἀγάθης, καὶ τοῦ μαρτυρίου, τὴν φλόγα ἀναψόν μοι.

Νίκην τιμίαν, ἐπεσπάσω Ἀγάθη, ἐναθλήσασα τοῖς πόνοις πολυτρόπως, ὅθεν ἐκβοῶ σοι, γενοῦ μοι ὑπαλεῖπτις.

Εὐχῆ ἀγία, ἐκοιμήθης Ἀγάθη, καὶ Χριστῷ παρέθηκας ψυχὴν σου, δώρησαί μοι κόρη, εὐχὴν ἐνεργουμένην.

Θεοτοκίον

Ναὸν Υἱοῦ σου, ὡς Ἀγάθην Παρθένε, ποιήσον με ἐντεῦθεν ὅπως χαίρων, εἰς ναὸν εἰσέλθω, τῆς τούτου Βασιλείας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βεβάρυμαι Ἀγάθη, φόρτον ἁμαρτίας, ἐπιβαρύνων ἀθλίαις μου πράξεσιν, ἀφ' ὧν ἐλεύθερον δεῖξον, Χριστοῦ δὲ δούλόν με.

Ἴδοῦσα ἠφαιστείου, πῦρ τὸ λαῦρον Μάρτυς, ἐπαπειλοῦν τὴν ψυχὴν μου κατάσβεσον, καὶ τῶν δαιμόνων εὐχαῖς σου, τάχει ἐκλύτρωσαι.

Ὡς πόλιν σου Κατάνην, πάλαι ἱκεσίαις, σοὶ προσελθοῦσαν τῆς λάβας διέσωσας, οὕτω καμὲ θεία Μάρτυς, ἀεὶ διάσωζε.

Θεοτοκίον

Ἀγάθυνον Χριστέ μου, καὶ θερμαῖς πρεσβείαις, τῆς ἀγαθῆς σου Μητρὸς καὶ σῆς Μάρτυρος, σεμνῆς Ἀγάθης με σῶσον, οἷς τρόποις ἔγνωκας.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Εἰς ὁσμὴν τῶν μύρων σου τῶν τερπνῶν, ἔδραμον Σωτήρ μου, ἀνεβόας τῷ Ἰησοῦ, νομίμως ἀθλοῦσα, Ἀγάθη ἀθληφόρε, διὸ τοῦ σοῦ Νυμφίου, τρυφᾶς τοῖς κάλλεσι.

Μόνον τοῦ Σωτῆρος τοῦ ἀγαθοῦ, κάλλος ἀθληφόρε, ἀγαπᾶν με ὅλη ψυχῇ, ὡς καὶ σὺ Ἀγάθη, ἠγάπησας ἐκ πόθου, ἀξιώσον σὸν δοῦλον, ταῖς ἰκεσίαις σου.

ἕτερον, εἰδικὸν διὰ τὰς ἀγαθωνύμους

Ἔχουσαν σὴν κλησιν τὴν ἀγαθὴν, Μάρτυς καὶ Παρθένε, μὴ παρίδης ποτέ κενὴν, ἀλλὰ πλήρωσόν μου, τοὺς φιλοθέους πόθους, καὶ σύναψον Χριστῷ με, Ἀγάθη δέομαι.

Τρισάγιον κλπ.

εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τὸ
Προσόμιον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς καὶ παρθένε τὸν Χριστόν, πάντοτε δυσώπει Ἀγάθη, ὑπὲρ τῶν ὅσοι σε, πόθῳ ἰκετεύομεν καὶ τὴν πρεσβείαν σου, ἐξαιτοῦμεν τὴν ἄμαχον, λυτροῦσθαι κινδύνων, καὶ τῶν περιστάσεων καὶ ἀξιώσεως, δόξης παραδείσου ὠραίου, βλέπειν τε τὸ ἄφθαστον κάλλος, σὺν Ἀγίων Πάντων θείοις τάγμασι.

Δέσποινα πρόσδεξαι..

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...κλπ.

Στίχοι

Ἀγαθὸν ἀεὶ Δεσπότην ἐκδυσώπει
ὑπὲρ τῶν πιστῶς, Ἀγάθη, σὲ τιμώντων.